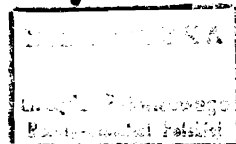

Opublikowano dnia 10 maja 1954 r.

D24h 5/22

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 36012

Kl. 55 f, 11/01

**Rzemieśnicza Spółdzielnia Pracy Impregnatorów-Papierników
i Mechaników *)**

(Kraków, Polska)

Sposób wytwarzania papierowych ceratek, zwłaszcza do kompresów

Udzielono patentu z mocą od dnia 16 maja 1952 r.

Stosowane dotychczas tekstylne ceratki do kompresów wykonywane są na osnowie płóciennej lub na tkaninach batystowych przez nasycenie ich parakauczukiem, gumą arabską lub tym podobnym, przy czym ceratki tekstylne, nawet przy zastosowaniu najcieńszych tkanin, są grubsze od ceratek papierowych i mniej elastyczne. Próby zastąpienia materiałów tekstylnych przez papier natrafiły na trudności, ponieważ przy znanych dotychczas sposobach, polegających na zanurzaniu nasyczonego masą żelatynową papieru w roztworze formaliny otrzymywało się ceratki nie odpowiedniej jakości i nie elastyczne.

Wady te usuwa sposób, będący przedmiotem wynalazku, przez zastosowanie formaldehydu gazowego, powodującego ścięcie białka żelatyny

(zahartowanie). Ceratkę sposobem według wynalazku wykonuje się, stosując papier natronowy, posiadający dużą wytrzymałość na rozerwanie i dużą odporność nie tylko na wodę, lecz także na octan glinu, spirytus i alkalia. Ceratka papierowa wykonana sposobem według wynalazku, posiada wszystkie właściwości ceratki płóciennej, może być parokrotnie używana, jest wolna od wszelkich przykrych woni i nie zawiera żadnych szkodliwych dla zdrowia składników, jak arsen lub metale ciężkie, to też może służyć jako ceratka do kompresów.

Sposób wytwarzania ceratek według wynalazku polega na tym, że pocięty papier natronowy brązowy poddaje się nasyceniu masą żelatynową w basenie w kąpeli wodnej w temperaturze 80 °C w ciągu trzech godzin. Po wyjęciu z basenu kładzie się papier na odpowiedni stół i usuwa nadmiar masy żelatynowej za pomocą wałków. Kąpiel żelatynowa składa się z 7 części

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Ignacy Mirtyński.

żelatyny technicznej, 15 części gliceryny technicznej, 30 części wody destylowanej oraz 1 części krochmalu pszennego. Nasycony papier ceratowy zawiesza się na listwach i poddaje działaniu par formaldehydu w komorze gazowej w ciągu 24 godzin (hartowanie), a następnie w celu usunięcia formaldehydu poddaje się papier działaniu amoniaku gazowego, powstałego z dysocjacji węglanu amonu. Tak przygotowany papier ceratkowy suszy się początkowo w temperaturze do 30 °C, a następnie w ciągu pięciu dni w suchym przewiewnym miejscu. Wyszuszony papier ceratkowy powleka się ewentualnie masą złożoną z 25 części pokostu lnianego, 20 części terpentyny i 5 części kalafonii, a po wyschnięciu poddaje się go nasyceniu masą parafinowo-woskową w temperaturze 140 °C.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania papierowych ceratek, zwłaszcza do kompresów, z papieru natrowego (sodowego) przez zanurzanie go w kąpeli wodnej, zawierającej żelatynę, glicerynę i krochmal, znamienny tym, że po nasyceniu papier poddaje się w komorze gazowej działaniu par formaldehydu w ciągu 24 godzin, a następnie po wysuszeniu powleka się otrzymane ceratki lakierem pokostowo-lnianym.
2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że otrzymane ceratki nasycy się dodatkowo masą parafinowo-woskową w temperaturze 140 °C.

Rzemieślnicza Spółdzielnia
Pracy Impregnatorów —
Papierników i Mechaników
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych